

בש"פ 8043/16 - אוסאמה עבדאללה אלמנאצרה נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 8043/16

כבוד הרשמת ליאת בנמלך
אוסאמה עבדאללה אלמנאצרה

לפני:
המבקש:

נ ג ד

מדינת ישראל

המשיבה:

בקשה להארכת מועד

החלטה

1. בפניי בקשה להארכת מועד להגשת ערעור על גזר דין של בית המשפט המחוזי בנצרת מיום 1.9.2015. בגזר הדין הושתו על המבקש חמש שנות מאסר בפועל (מתוכן שנה אחת בחופף לעונש מאסר אחר) ועונש מאסר מותנה, לאחר שהורשע, על פי הודאתו, בעבירות של מתן שוחד, קשירת קשר לביצוע פשע, ונסיון להחדיר ציוד קצה רט".

הבקשה הוגשה ביום 19.10.2016, למעלה משנה לאחר מועד מתן גזר הדין. לטענת המבקש, בבקשה ובהשלמה אותה אפשרתי לו להגיש, נפלה אי הבנה בינו לבין בא-כוחו בערכאה קמא - הוא סבר כי בא כוחו (אשר ייצג אותו מטעם "מועדון האסיר") יגיש בשמו ערעור "באופן אוטומטי", ואילו זה סבר כי משלא נתבקש לכך במפורש "תמה מלאכתו". על פי הנתען ביום 15.8.2016 (או בסמוך לכך) בדק המבקש לראשונה האם הוגש בשמו ערעור, והתברר לו כי זה לא הוגש.

המשיבה מתנגדת לבקשה.

2. לאחר שעיינתי בחומר שבפניי ושקלתי בדבר, הגעתי לכלל מסקנה כי אין מקום להיעתר לבקשה.

המבקש פנה לבית משפט זה באיחור של כשנה. נוכח עיתוי הגשת הבקשה ניצבת בפני המבקש משוכה גבוהה, וזאת גם בהתחשב באמת המידה המקלה יחסית בה נבחנות בקשות למתן ארכה להגשת הליכים ערעוריים פליליים ("טעם ממשי המניח את הדעת"). כאמור לעמדותי המבקש לא צלח משוכה זאת.

המבקש תולה את האיחור באי הבנה בינו לבין בא-כוחו בערכאה קמא, עורך הדין מחאג'נה. בהתייחסות עורך הדין מחאג'נה אשר צורפה ציין הוא שסבר כי "משלא התבקשתי במפורש להגיש ערעור ... תמה מלאכתי". דהיינו, גם לפי הגרסה העולה מטענות המבקש ומהתייחסות עורך הדין מחאג'נה, המבקש לא פנה לבא-כוחו בערכאה קמא או לעורך דין אחר בבקשה להגיש ערעור בשמו, אלא סבר והניח כי הדבר יעשה על ידי מייצגו הקודם, וזאת, כך נראה, מבלי שהחליף עימו מילה בעניין. גרסה זו, לפיה בעל דין סבר שעורך דין הגיש בשמו הליך לבית המשפט מבלי שהדבר התבקש והוסדר, מעוררת קושי על פניה.

מכל מקום, גם אם המבקש אכן סבר כי בא-כוחו יגיש בשמו הליך מבלי שביקש זאת ו"באופן אוטומטי", לכל הפחות ניתן היה לצפות שיוודא כי הדבר אכן נעשה בפועל סמוך לאחר המועד האחרון להגשת הערעור. ואולם לטענת המבקש הוא בדק את הדבר לראשונה כשנה לאחר שפסק הדין ניתן. לשיהוי זה לא ניתן כל הסבר, וניתן לתמוה עליו שכן באותו פרק זמן ארוך של שנה לא קיבל המבקש החלטה כלשהי בערעור או הודעה על מועד הדיון ואף לא כל הודעה אחרת ישירות מבית המשפט או ממי שסבר שהגיש את הערעור בשמו (עורך הדין מחאג'נה). לא הובהר מדוע המבקש לא פנה לעורך הדין מחאג'נה כל אותה תקופה ולא בירר עימו היכן עומדים הדברים. הצדק עם המשיבה בעניין זה כי העובדה שהמבקש אסיר, אשר הודגשה על ידו, אינה, מספקת, כשלעצמה, הסבר המצדיק את התנהלותו זו.

אם לא די בכך הרי שלפי גרסת המבקש הסתבר לו לראשונה שלא הוגש ערעור ביום 15.8.2016 (או בסמוך לכך). למרות זאת הפניה הראשונה נערכה לבית משפט זה ביום 19.10.2016, כחודשיים לאחר מכן. דומני כי בנסיבות הנטענות על ידי המבקש לא היה מקום לשיהוי נוסף זה, ולכל הפחות היה עליו לפנות לבית המשפט (גם אם בעצמו), מיד כשנודע לו שהערעור לא הוגש.

לכל האמור אוסיף כי לאחר עיון בגזר הדין ובחומר שבפניי איני סבורה כי סיכויי הערעור תומכים אף הם במתן ארכה.

מכל הטעמים האמורים לעיל, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, כ"ו בטבת התשע"ז (24.1.2017).

ליאת בנמלך
ר ש מ ת
